

LUZSICZA ISTVÁN
Fantomfájdalom

*apám ma köztünk járó emlék
 bárhol lépve ott a lábnyoma
 apám innen el nem ment soha
 apám a leglétezőbb nemlét*

*apám mindörökre otthon van
 apám már mindörökre vendég
 benyitok mielőtt kopognék:
 épp nálam jár látogatóban*

*apám a testet öltött hiány
 embernek úr úrnek embernyi
 a megelevenedett semmi
 nincs mely van – apám ki nem-apám*

*s fiaimat ha ölelem át
 nem érem már el az unokát:
 apám ma a megcsonkolt karom
 sajtó nihil – fantomfájdalom*

Mennyből

*kétezer-tíz sárlucskos
 semmilyen karácsonyán
 a váci prospektúrán
 elpihenve jó apám
 mennyből azért eljöttél
 még ilyenkor is angyal
 leszálltál az apámhoz
 hogy elvigyed magaddal:
 s karácsony ha lesz még
 én mennyből apámra várok –
 angyalok vigyázzatok rá
 ő is vigyáz rátok*

Erdő, kisvasút

*míg ösvények közt keresgéltem
 távot útirányt menetrendet
 egy halk szerelvény észrevétlen
 nekiindult a végtelennek
 ahonnan retúr nem indul már
 vagy ha mégis – most csak azt tudom:
 a végállomáson úgyis vár
 vagy szembejön a visszaúton*